

06/05/2019

Приветствено слово на Българския патриарх Неофит от името на Св. Синод на БПЦ-БП до папа Франциск

Христос Воскресе!

Ваше Светейшество!

От името на Светия Синод на Българската православна църква - Българска Патриаршия приветстваме Вас и Вашите спътници с „Добре дошли“. Добре дошли в земите, носителки на наследството на светите равноапостолни Кирил и Методий, на свети княз Борис-Михаил Покръстител, на свети Климент Охридски и на много други Божии светци и угодници, благодарение на чието просветителско дело през IX и X век християнството се разпространи в Европа и отвъд нейните предели.

Известно е, че Рим винаги е имал отношение към България, като от 11 века насам периодично полага усилия за установяване на близки контакти със

синклита на българската държава. Това намери израз и в първото посещение на Римски папа в България през 2002 година, когато Вашият предшественик папа Йоан-Павел II беше наш гост. Само след 17 години Вие сте вторият папа, който идва в България, което няма как да си обясним освен като наистина специално отношение. Вашето желание да ни посетите в Светия Синод възприемаме като израз на уважение към Българската Православна Църква. Уверяваме Ви, че уважението е взаимно.

Стараем се, доколкото ни е възможно, да следим Вашето дело и се радваме, когато чуваме Ваши силни думи в защита на християнските корени на Европа и предупреждения за опасностите, ескалиращи до откровено богоборчество и физическо преследване на християни в собствените им страни. По тези въпроси мненията ни съвпадат.

Глава и кормчия на кораба на Едната, Света, Вселенска и Апостолска църква е сам Господ Исус Христос и в днешните бурни времена наш безусловен дълг е да пазим Неговия кораб от каквито и да е пробойни, за да се спасят повече човешки души. Стараем се да опазваме Църквата, която е „без петно, или порок, или нещо подобно“ (Еф. 5:27) и полагаме всички усилия да не допускаме компромиси с вярата. Радваме се всеки път, когато научаваме, че и други духовни водачи споделят сходни на нашите убеждения.

Ваше Светейшество,

При посещението си в Светия Синод през 2002 година Вашият предшественик папа Йоан-Павел II изрази съжалението си от продължаващата липса на пълноценно общение между нас, като констатира, че „Господ Исус Христос основа една единствена църква, а ние днес се представяме на света разделени, като че самият Христос е разделен“. Нека кажем, че тук, в престолнината на българската държава София, носеща името на Премъдростта Божия, ние винаги сме се молили за единството на света в Христа, защото единни християните ще са по-силни.

Неведоми са, наистина, пътищата Господни! Само на Божия промисъл може да се отдаде фактът, че тези тук земи са станали свидетели на някои от най-големите върхове в единението на християнския свят, но също така и на печални спорове и разколи. Така например, през 343-та година тук се е провел Сердикийският поместен събор, който ние почитаме наравно със Седемте Вселенски и останалите поместни събори, които Православната църква приема за канонични. На този събор, в присъствието на 300 епископи от западните и на 79 епископи от източните епархии на Едната, Света,

Вселенска и Апостолска Църква, под председателството на Кордовския епископ Осий е препотвърден тържествено Никейският Символ на вярата, потвърдена е издадената от папа Юлий I оправдателна присъда над свети Атанасий Велики, осъдена е отново лъжливата арианска ерес и са приети важни правила за устройството и добрия ред в Църквата. Сердикийският събор е тържество на Вселенската Църква и наследство, което трябва да ни насърчава и вдъхновява.

От друга страна, архивите пазят писма, написани от Вашия предшественик папа Николай I и от Константинополския патриарх свети Фотий до нашия свети княз Борис-Михаил Покръстител, както и редица други писма, послания и протоколи от поместни събори, всички те свидетелстващи за определени обстоятелства около покръстването и приемането на българския народ в лоното на християнската вяра. Обстоятелства, довели до спорове, обременяващи и до ден днешен отношенията в християнския свят. Струва ни се, че макар и добре документирана, тази част от историята на Църквата не е достатъчно безпристрастно анализирана и не са направени нужните изводи. А е възможно да се окаже, че в онзи миг, в който историята на Вселенската Църква се е преплела с историята на българската държава, се крият някои от отговорите на въпросите, които ни занимават и днес.

Животът на Църквата се направлява от нашия Господ Иисус Христос. Ако Бог е допуснал нещо да се случи, то Той знае защо го е допуснал и очаква и ние да разберем защо. Ние, Българската православна църква, сме твърдо убедени, че по отношение на вярата компромиси не може и не бива да има.

Използваме случая, за да изразим благодарността ни за радушния прием, който всяка година на 24-ти май оказвате на нашите пратеници в Рим и за съгласието Ви те да извършват Богослужба над гроба на свети Константин-Кирил Философ, и да измолват неговото застъпничество пред Бога за благочестивия и христоролюбив български православен народ.

Желаем Ви приятен престой в нашето Отечество!

— bg-patriarshia.bg